

SOČA

(Večerno izdanje.)

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6:80
pol leta 6 „ 60 „ 3:30
četrť leta 3 „ 40 „ 1:70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1:60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellorsitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglaš in poslanice
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 3-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gl. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računja po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Na volilnem bojišču.

Po nasvetu, „naj zdaj vse drugo delo kolikor mogoče odložijo in naj se trudijo za dobre volitve“ ter po klicu: „Ven iz zakristije!“, katera je izdal „Prim. List“, so zapustili farovž in zakristije ter se napotili na volišča, na katerih delujejo in se sučejo kakor plačani agitatorji. Da, se hujše!

To, kar se godi današnji dan po volilnih bojiščih, presega že vse meje. Vse vprek se kriči: Vera je v nevarnosti! Sedaj pri volitvah gre za vero!, prav kakor da bi res kdo hotel iztrgati ljudstvu iz srca verski čut in bi se kdo napravljal, da jutri že podere vse cerkve v nasi deželi.

Ljudstvo je prestrašeno, da tarna: Kaj bo, kaj bo! zlasti, ker sliši iz duhovniških ust vedno le jedno in isto, da vera je v nevarnosti, da „liberalci“, to je: pristaši narodno-napredne stranke, so brezverci, itd. To ima pri ljudeh, ki mislijo, da za črno suknjo more tčati samo gola resnica, vspeh, da se udajajo ali pa ostajajo doma ter se sploh ne delež volitev. Veliko je takih, ali po večini vendar so možje, ki krepko stopajo na volišča ter nevstrašno glasujejo za volilne može narodno-napredne stranke.

Da se pa nam zgubi ob nečutenem terorizmu in pritisku na voliščih in v cerkvah, v katere so vračajo z volišč le v namen političkih pridig, marsikak glas, je umevno samo po sebi. Marsikdo se prestraši, da bi mu utegnil nunc škodovati, da ga niti spovedal ne bo na zadnjo uro, in da bi imel mir, se ali uda ali pa ostane doma.

Prizori, katere videvamo tu in tam na voliščih, pa so res strašanski! Kako se tu profanuje vera, kako se meče z njo okoli, kakor s kako navadno rečjo, kako se sunta, laže in obrekuje, to je nekaj nečuvnega, kaj takega se ni videla naša dežela.

In tam, kjer niso povsem gotovi svoje zmage, pa se odpró letos izredno polne farovške kleti, in sladka rebulca teče po grlih žejnih volilcev, kolikor je kdo hoče, da le proda svoj glas. Saj vina ne zmanjka, in ako bo kak sod le preveč oškodovan, se dobi novega vina; ga že napolnijo „verne ovčice“. Tiste sode v farovških kletih so polnili tudi naprednjaki, dali so morda še več kakor

podrepniki, in sedaj teče prav tisto vino proti njim. To jim bo služilo v svarilo za prihodnje, da dajo le toliko, kolikor priteče, morda izostane pa še to, saj vendar ni lepo, da prihaja g. nunc v béro k naprednjaku, katerega zmerja v cerkvi in na volišču z brezvercem, ga preklinja, ker čita „Sočo“, ter ga peha v pekel, kjer le more. Od takega človeka vendar ni lepo pobirati béro . . .

Tisti ljudje pa, ki niso njihovega mnenja, ne umirajo več, oni — ukrepavajo, kakor zadnja žival! „Te bo pa Tuma prevedel, ko boš ukrepaval!“ Take besede je bilo čuti iz nuncčevih ust. Kako naj jih označimo, kaj naj rečemo na tako podlost? Nimamo besed, da bi mogli prav odgovoriti.

Ljudstvo je nahujskano, da nastajajo sovraštva med rodnimi brati, da črti bližnji bližnjega, da nastajajo nepotrební razpori in prepleti, in zakaj vse to? Edino le radi divje gonje, radi lažij in suntanja od tam, od koder bi pričakovali pomirjevanje razdraženih duhov in blago uplivanje na ljudstvo.

Razdvijanost je taka, da farovski podrepniki dvigajo pesti celo proti šoli in proti učiteljem, spremljuje svoje grožnje z najgusnejšimi izreki. In ako vidi kak tak prizor kak posvečenec, se mu zdi dobro okoli srca. Greha ni, saj namen posvečuje sredstva, in „posvečeni“ so tudi taki ostudni izreki — — —

Dan za dnevom čujemo o novih skandaloznih pojavih v cerkvah in na voliščih, dan za dnevom nam prihajajo na uho poročila, pred katerimi se mora zgrazati vsak človek, in ker to ne preneha, marveč se širi od dne do dne, se čutimo primorane vsklikniti:

Eminenca, g. kardinal, ali veste, kaj počno Vaši služabniki po naših cerkvah in po voliščih? Ali veste, koliko lažij, obrekovanj in podlih insinuačij se izreče in podtakne naprednjakom vsako nedeljo in praznik po naših cerkvah? Ali veste, kako se hujska ljudstvo, kako se terorizuje, kako infamno se trdi, da vera je v nevarnosti? Ali veste, da za časa pridig v naših cerkvah se zdi človeku, kakor bi bil na volilnem shodu, ker se govori edino le o politiki in o volitvah? Ali veste, da so pustili Vaši služabniki zakristijo ter se podali na volišče, kjer morajo vstrajati do konca? Eminenca,

ali veste, da odrekajo onim, ki niso njihovega politiskega mišljenja, cerkveno opravilo ob zadnji uri? Ali veste, da tisti, ki niso volili z njimi, „ukrepavajo“ (oprostite izraz, ali rabimo ga, ker je izšel iz nuncčevih ust)? Ali pa tudi veste, Eminenca, da radi tega se dviga odpor med ljudstvom proti takim duhovnikom, odpor, ki utegne zadeti tudi cerkev? V Vrtojbi se je pripetil slučaj, da so ljudje šli rajši na polje v nedeljo nego v cerkev. Ali mislite, Eminenca, da ta pojav ni velikega pomena? Mi mislimo, da je. Stavili bi lahko se dokaj vprašanj, ali naj zadostujejo za danes ta-le. Mislimo, da podajajo dosti sličic z volilnega bojišča. Le še to: Eminenca, ali delajo vse to z Vasim dovoljenjem, in kdo bo odgovoren za posledice, ki se utegnejo pokazati baš vsled takega gori označenega nastopanja Vaših služabnikov? Kdo bo odgovoren? Vi ste višji pastir, vi boste nosili zato tudi višjo odgovornost! — —

Vi pa, napredni možje, Vi, ki vidite, kaj se godi na voliščih pred Vašimi očmi, na dan, nevstrašno na volišče! Ne dajte se slepiti od nikogar, ker nikdo Vam nič ne more in ne sme, najmanj pa tisti, katere Vi redite, na dan, na noge, brez strahu na volišče, oddat glas za napredne volilne može. Le po tej poti naredimo konec vsemu tistemu ostudnemu počenjanju na volilnem bojišču!

Dopisi.

Iz Boveca, 18. novembra. — „Gorica“ 6. novembra priznava, da se je na Gregorčičevem javnem shodu narodno-napredna stranka obnašala kakor olikani možje, povsem dostojno; obžaluje pa, da vlada v Bovecu neko nespornost, katero zakrivlja razcepjenost. — Torej priznavate, da na naši strani je vsa inteligenca — a na Vaši? Torej dosledno bi se imeli od nas učiti! Človek, ki je zasejal ves prepir, sovraštvo, preganjanje, je pa v prvi vrsti poklican, gojiti ljubezen, to je kaplan Abram. Njegovo počenjanje obsojuje vse zavedno občinstvo. Ubožec ima toliko posla, da se je moralo s prižnice že zglasiti, da naj ne bodo ljudje tako sitni in naj ne

nadlegujejo zaradi bolnikov in za sv. popotnico več, če je bil bolnik n. pr. pred 14. dnevi previden. — Kri ni voda, in marsikdo dvomi, ali ima vsa kolesca v redu. Po onem javnem shodu je govoril nekje javno: „Milost božja je na naši strani“. Torej zopet Šustersičev sv. Duh, toda ne šalite se, kuji zadene Vas lahko šiba božja, da Vas sv. Duh obdari le z jednim talentom, ker vso druge zlorablja, glejte na svoje krvno sorodstvo! — Da imate 20 prostih ur na dan, to je obče znano, tudi veronauk mora trpeti na Kalu kakor v Bovecu — saj Vas namešča sv. Duh!

Kako lepe vzglede uljudnosti, krščanske ponižnosti in čednosti, sploh gojite mej svojimi somišljeniki, znači Vas dovolj, ker niti ne odzdravljate pozdravljajočim Vas! Olika semeniška! Tudi Vam je nedostojno že, če se poučuje posvetno petje med 7. in 8. uro zvečer v čitalnici; dvorišče pod okni je dovolj prostorno, da lahko poslušate, a Vam svetujemo, da privzdignete auknjo kakor neki Vas sobrat, ko je hodil v „vas“ — (Bacov zet). Dosledno ob 11. zvečer pa krevsali iz družbe vinskih bratcev, je duhovnu dostojno. Naj navedem nek značilen dogodek: Poldan zvonil, nadučiteljevi otroci se na poti takoj odkrijejo ter molijo, a sosedovi otroci se niti ne odkrijejo. Nekdo opozori mimogredočega pristnega Abramovca: „glejte, kako lepo molijo ti, a naših se nijeden niti ne odkrije“. Abramovec: „No, tu se vidi, kako jih učitelji slabo uče!“ Vprašam, kdo je duhovitemu Abramovcu narekoval toliko modrost? — Abramov sv. Duh? Od kod torej tako sovraštvo in podivjanost? Iz čitalnice, kjer se bereta „Soča“ in „Slov. Narod“, gotovo ne, temveč od tam, kjer se vedno ščuje in prokuje le sovraštvo, sad farskih „cunj“. Poslušajte tudi besede, katere je dr. sv. pisma na shodu govoril: „Poslušajte, kaj učimo, a ne kako živimo“ — a to seveda velja le o duhovnih. Pri našem učitelstvu ne morete reči, da ne dela in živi kakor uči, in vendar hinavci si drznete to prisvajati, česar drugim ne privoščite. — Toda ostavimo to stvarco, škoda prostora!

Oglejmo si popis volil. shoda po „Gorici“. Z lažjo se pričinja popis shoda, torej si vsakdo lahko misli, koliko je vredno poročilo. „Gorica“ trdi, da je bilo prisotnih 250 mož, a mi trdimo, da le (nastetih) 134 moških

— 32 —

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravskei.

(Dalje.)

„Dà, ljubim jo.“
„Ker ti ni poplašala ljubezni s sovraštvom kakor meni.“

Akta ga je gledala za trenutek, kakor bi omahovala, ali kakor bi hotela spoznati, ako je govoril z njo odkritosrčno.

„Strasten in slep človek! Ona te je ljubila!“
Vinicij poskoči po teh besedah kakor blažen. Laž! Sovražila ga je. Kako more to Akta vedeti? Ali jej je mar priznala to Ligija sama?

Kaka je taka ljubezen, katera si rajše izbira proganjanstvo, sramoto, revščino, negotovost, doživeti jutrišnji dan in nemara celo bedno smrt, nego pa ovenčano hišo, v kateri jo čaka ljubljene mož z gostijo? Bolje bi bilo, da ne bi slišal takih besed, ki ga naravnost delajo blaznega. — — — Bil bi dal tega dekleta za vse zaklade sveta — ona pa je zbežala. Kaka ljubezen je ta, katera se boji razkošja ter rodi bolest? Kdo naj to razume? Kdo to pojmi? Ako bi ne imel nadeje, da jo najde, porinil bi si meč v srce. Bili so trenutki v Aulovi hiši, ko je verjel sam v svojo srečo, toda sedaj vé, da ga je sovražila, ga sovraži ter umre s sovraštvom do njega v svojem srcu.

Toda Akta, dasiravno bojazljiva in nežna, ga razjarjena pokrega: Koliko si je prizadeval, da si jo pridobi? Namesto, da bi se poklonil Aulu in Pomponiji ter ju poprosil za njeno roko, jo je po tiho-tapsko zvalil od nju. Hotel je imeti iz nje ne ženo, marveč priležnico, njo, gojenko vrle hiše, kraljevo hči. Pripeljal jo je v hišo zločinstva in sramote, omadeževal njene nedolžne oči s pogledom na ostudno gostijo, ravnal z njo kakor s kako nesramnico. Ali se je mar spomnil, kaj je njej Aulova hiša, kaj Pomponija Grecina, ki je odgojila Ligijo? Mar ni dovolj pameten, da bi ugani, da so te ženske drugačne nego Nigida, nego Kalvija Krispirila, nego Poppeja, nego vse te, katere vidi v cesarjevi hiši? Ali mar, zagledavši Ligijo, ni takoj razumel, da je to čednostna deva, katera si rajše izbere smrt, nego sramoto? Mar ne vé, da ona časti bogove, čistejša in boljše, nego jo brezsrčna Venera, ali nego Isis, katero časte razbrzdane Rimljanke? Ne! Ligija jej ni priznala ničesar, toda rekla je, da pričakuje rešitev od Vinicija; opojilo jo je upanje, da jej izprosi od cesarja, da se sme vrniti nazaj k Pomponiji. Ko je to pripovedovala, je zarudela pri tem kakor deklica, katera ljubi in upa. Njeno srce je bilo zanj, toda on sam je bil osupnil, razburil in razžalil; naj jo torej išče sedaj s pomočjo cesarjevih vojakov, toda naj tudi pomni, ako pade na njo sum, ako umre Poppejino dete, da je njena smrt neodvratljiva.

Vinicijevo jezo je jelo premagovati močno ganutje. Novica, da ga je ljubila Ligija, ga je pretresla do dna duše. Spomnil se je, kako je poslušala na Aulovem vrtu njegove besede z rudečico na licu ter z iskječimi očmi. Zdelo se mu je, da ga je takrat zares začela ljubiti in nakrat se ga polasté pri spominu na

to občutki sreče, stokrat večje, nego je bila ona, po kateri je koprnel. Pomislil je, da bi jo mogel imeti v hiši poslušno in ljubečo, ki bi bila namazala njegova vrata z voljo mastjo ter kakor žena njegova sedela pri njegovem ognjišču. Bil bi slišal iz njenih ust svete besede: „Kjer si ti, Kaj, ondi sem tudi jaz, Kaja“ in bila bi njegova za vedno. — — — Čemu ni ravnal tako?

Saj je bil celo pripravljen k temu. A sedaj je nima več ter je ne more najti, in ko bi jo tudi našel — utegne jo s tem ugonobiti; ko bi je tudi ne ugonobil, ne bo ga hotela niti ona, niti Aulovi. Vsled jeze so se mu ježili lasje na glavi, toda njegova jeza se sedaj ni obračala več proti Aulovim, niti proti Ligiji, marveč proti Petroniju. On je bil vsega kriv. Ko bi ne bilo Petronija, ne bilo bi treba Ligiji zbežati, bila bi njegova nevesta, in nobena nevarnost bi ne visela nad njeno drago glavico. Sedaj pa se je že zgodilo; brezvspešno je popravljati to, kar se ne dá popraviti.

„Prepozno!“

Zdelo se mu je, da se je odprlo pred njegovimi nogami brezno. Ni vedel, kaj ima početi, kaj storiti, kam iti. Akta je ponovila kot odmev besedo „prepozno“, ki se je glasila iz tujih ust kakor obsodba na smrt. Vedel je jedino to, da mora najti Ligijo, kajti drugače se zgodi z njim kaj groznega.

Ogrnivši se mehanično s togo, je hotel že oditi, ne da bi se bil poslovil pri Akti, kar se nakrat odgrne pred njim preproga, ki loči vežo od atrija ter nakrat zagleda pred seboj tugujočo Pomponijo Grecino.

(Dalje pride.)

in 4 gospe. Abramovci se se porazdelili po celi dvorani, da bi se bilo mislilo, da jim vse pritruje, peli so vedno fr., taktiko srak. Vi-
devi naši pri prvem nastopu (volitvi načel-
nistva), da imajo opraviti z razdijano družbo,
so dali „nach“. Nekega priletnega moža,
vendar sv. jeza zgrabila, da je rekel: „glejte,
vse črno okrog naše“. Nekega 60 letnega
moža, ki se je drznil vzdigniti roko za na-
sproten predlog, je polposvečeni cerkovnik
udaril po roki, a ta mu je obljubil obilni dar
oh biri sirka. Dr. Gregorčič si je speval le
lastno hvalo, ta je pa po pregovoru odurna,
če bi bila tudi zaslužna. Ako je kot poslanec
kaj delal, oglašil se tu in tam, je storil le
svojo „prokleto“ dolžnost. Če pa človek to
stori, kar je dolžan po svojih močeh, mu še
nikaka zasluga ne tiče. Vašemu 18 l. delo-
vanju, gosp. doktor, so večinoma drugi
kumovali, ki imajo več zaslug kakor Vi, so
pa bili ali preskromni ali pa so hoteli tako
radi ugleda, sloge pred Italijani. Da se nam
popravlja cesta pri Kobaridu in Predelu, ni
nikaka Vaša zasluga, temveč državna potreba.
Cesta čez Trento na Kranjsko bode gotova,
če jo višje oblasti spoznajo za potrebno, če-
tudi Vi z mezincem ne ganele. Radi cipkar-
ske šule v Bovcu in košarske na Žagi ste
sami priznali, da to ni nikaka pridobitev, da
je le slepilo vlade; zakaj pa niste v tem
oziru kaj izdatnejšega dosegli? Tudi ta ma-
lenkost ni Vaše delo, ampak vladnih organov.
O kozjereji na Tirolskem ste dobro poučeni,
kako pa, da niste mogli istih ugodnosti nam
priboriti? Vladni oziri, kaj ne? bali
ste se zamere, ali pa, kar je najgo-
tovejše — ni Vaša oseba najmanj
imponovala ministrom. Mlekarnice
podpira vlada, še celo brez Vaše vednosti.
Z železnico „farbata“ ljudstvo, da ni še vse
izgubljeno, gosp. doktor: kadar Vas in nas
več ne bo!

O abstinenci ste sami rekli, da je bila
umestna, da se mora politika sukati od slu-
čaja do slučaja. Bodite torej dr. Tumi hva-
ležni, da Vas je lirala v njo. No, kakšno figuro
ste „spilali“ letos v deželni zboru, je obče
znano. — Tudi „Solski dom“ si privajate
kot Svojo zaslugo. „Soča“ Vam je dovolj po-
vedala, kedo ima pri tem največ zaslug.

Vprašanje gledé dežel. solskega zaloga
ni še rešeno. K zvišanju učiteljskih plač bode
dospevala odslej dežela razmerno. Zvišanje
učitelj. plač pa ni Vaša ideja, to je rodila
potreba in sila. Ako bi bile to tudi Vaše
maslo, je zasluga ničvredna, ak: to zadevo
izkoriščate v hujškanje ljudstva, kakor ste to
storili v Bovcu, trdeč, da ves deželni dospe-
vek gre edino le učiteljem v korist. Učitelj,
ki Vam je bil najbližji, Vas je tiho opozoril:
„gosp. vitez, recite za šolsivo sploh“, a ste
temu ugovarjali, četudi Vam lahko znano, da
od vsote, od okrajnega zaloga odmerjene, ne
dobe učitelji pri povišanji niti 1/4. Gospod
doktor, od sedaj je imelo učiteljstvo sploh
do Vas še spoštovanje in deloma še dobre
misli, Vas ni še obsojalo, ali ta Vaša imper-
tinentna trditve Vas obsoja, ter kaže učitelj-
stvu, kje naj si ne išče prijateljev. Učitelj,
ki Vam more odslej kaditi, naj bo od kole-
gov ignoriran, kajti je ali neznačajnej ali pa
prav na kratko privezana „farska“ podrep-
nica. So li Vam dalje dostojne s cinizmom
izrečene besede proti ugovarjajočemu Vam
učitelju: „Doznan sem, da ste učitelj! Kolika
predrznost od Vas, da se upate ugovarjati, Vi, kateremu pre-
poveduje to deželno oblastvo“. Porogljiv nasme-
h farjev je kronal izbruh Va-
šega sovraštva. Kraska „sapa“ se je odliko-
vala s prekrižanimi rokama: „Vam so
roke vezane, mi smo prosti!“ Pritrje-
vala sta posebno sobrata mu Matelič iz Soče
in Ivančič s Serpenice. Gosp. Tone, kaj pa
pravi zadnji Vaš „Primorski List“ 15. t. m.?
Kako skrivnostno sladko vabi in navdušuje
učiteljstvo v boj za Vas. Svet sodi sedaj
farsko hinavstvo! Zavednim učiteljem branite
politikovali, svojim učiteljstva nevrednim pa
svetujete to. Kdo bi se s studom ne pogledal
v take „farje“ — katere lotimo od „du-
hovna“. In tako hinavstvo je Vam krščanski
vzor! Vera peša, cerkev propada, a Vi ste
grobokopi, nevredni služabniki božji! Namam
Vam pa posvečuje sredstva!

Govor g. Strausgitta je bil splošno
odobravan tudi po Vaših podrepnicah. Sploh
se je razvidelo, da stremljenja so ista od
obeh strani, le, da se jedni dadó slepo vo-
diti od nepoklicanih faktorjev, drugi pa slede
navadnemu razvoju in mislijo samostalno.
Ugovarjalo se je njegovemu govoru od one
strani posebno hrupno, ko je imenoval kar-

dinala vladno podrepnico, in to so skoro vsi
skofje. Posebno so se odlikovali trije Abra-
movci, dva sta hotela kar planiti s pestmi
na naše. Gosp. doktor so bili — pardon: je
bil tudi nekaj pred leti toliko drzen, da je
rabil slične izraze, če ne hujše proti svojim
sovrstnikom in predstojnikom, v onih časih
ko ni še sv. Duh vodil farske politike!

Provozročitelja ideje o konsumnem društvu
nimamo za takega tepca, da bi direktno se
izrazil, a priče imamo, ki so se izrekle, da
v enem ali dveh letih pa bode, če le bode
hoteli, druge priče vedó celo, da se bode
postavil trgovcem 4% dobiček kot pogoj, da
se ne vstanovi. Pretveza, da na Goriskem
niso tla za take mahinacije, je jalova, kajti
tu nimamo druge narodnosti, torej niso ve-
ljavni razlogi Goriskega. Namen in želja Vam
tli, le to recite, da za to nimate še kapitala,
in ne sposobnih voditeljev.

Kakšnih sredstev se farštvo poslužuje,
naj znati sledeči razgovor treh faranov v
krčmi 18. t. m. Joza: „No, Matija, kakšne
vere bomo od zdaj naprej“. Matija: „Zakaj
prašaš to?“ Joza: Ker vsi tisti, ki bodo volili
nasproti Gregorčiču, bodo odzdaj — judje!“
Matija: „Kdo pravi to?“ Joza: „No, naš g.
kaplan je rekel“. Franc: „Joza, ni res, to si
slišal le od osebe, kateri je kaplan to pravil“.
— Tako se hujška ljudstvo po farjih, ki se
po Liguorijanski morali zavarujejo. Sploh se
govori, da je vsak brezverec, kdor bere
„Sočo“ in „Slov. Narod“.

Shod je kontal klaverno. Tone ni dobil
zaupnice, kajti razhajajočega se občinstva je
bil po večjem glas: zaupnic — ne:

Po zborovanji si je posvečeno telesce
Tonetovo in vernega mu oprode privoščilo
večerje in strmite: med liberalci, samó enkrat
so skoro neslišno trčili kozarci in hajd proti
Gorici.

Neki hudomušnež se je drznil blaže-
nemu Tonetu po odhodu zaklicati: Po noči
je prišel, po noči je šel, pa nič ni povedal,
po kaj je prišel. (Morda še.)

Iz Solkana. (Ples sv. Martina.
„Čitalnica“.) — Že nekaj let je, odkar se
pri nas ne pleše o sv. Martinu. Letos pa, ne
ve se ravno iz kakega vzroka, je slavno žu-
panstvo ugodilo fantovski zahtevi ter jim do-
volilo ples, kateri se menda nadaljuje par
nedelj. Saj treba mladini malo „razvedrila“,
katero baje uživa pri sličnih plesih. Tega
mnenja je bilo letos naše slavno obč. pred-
stojništvo. Oglejmo si malo naš pretekli ples.
Kakor vedno, tako tudi letos, razburjajo laški
piskaci urne pete mnogobrojne solkanske
mladine. Med plesom se ne čuje drugega kot
laska povelja, kakor: „Bal par tutti“, „Grazie
signori“ itd. Naši fantje se sramujejo svoje
materinstvine, a ne pomislijo, da s tem sebe
bijejo po zobeh. V strahu pred par polen-
tarji, katerih število ni presegalo deset oseb,
zapostavljajo svoj materni jezik. Zavedajte se
vendar, da se s tem pred vsem svetom sme-
šite, ter da vas sosedne občine ne bodo
nikdar čislale, kakor so vaše prednike, kateri
so kazali svoje zavedno-narodno lice o vsaki
priliki ter trdili: „Ti hribje so naši... nikoli
nas s teh ne spravite lál!“ In vendar se
čuje danes v Solkanu: „Bal par tutti!“ To
je res žalostno. A kdo je vsega tega kriv?
Ako povem n. pr., da naša „Čitalnica“ slavno
spi, da nimamo nobenega pravega voditelja,
kateri bi mladino zbiral krog sebe ter jo
navduševal, da bi se vsaj zavedala svojega
žalostnega položaja, ter ako se povem, da
imamo take „voditelje“, kateri vabijo raje v
gostilno mesto v „Čitalnično“ sobo, kjer leži
prah po časnikih prst na debelo, se ne bode
nikdo čudil.

Cele nedelje se ne vidi naših fantov
nego pri igri; krogljanje in neskončno kar-
tanje v „Trešjet“ in „Šipol“ je jedini sport
solkanske mladje. Častno izjemo dela jedino
par zavednih ter za dobro stvar navdušenih
„Sokolov“, kateri se pa čutijo v množici
drugih zaspancev popolnoma izgubljene, in
to vsled tega, ker jim nedostaja nadzornika,
moža, kateri bi njih število povečal, a ne
mirno gledal, kako se krči in izgublja.

„Čitalnica“ prireja „r di lepšega“ vsako
leto po jeden ples: veselje pa še ne vemo,
kaj so. Par let je preteklo d zadnje vese-
lice. Pri nas ne velja izgovor: Nimamo po-
trebnih močij, nimamo sredstev. Tu je vsega
na razpolago, le dobre volje manjka. Da „Ci-
tálnica“ prireja samo pleše, dokazuje s tem,
da životari, ter kakor da bi ne bila zmožna
izvrševati postavljene si naloge, katero kažejo
pravila. Ustanovila bi si pač lahko močan
pevski zbor, ko je toliko četrstih grl na raz-
polago, kateri bi bil Solkanu le v čast, ter

bi lahko prirejala med letom vsaj dve do
tri veselice. Na ta način bi se maslina ne
zanemarjala ter ticala o prostem času veči-
noma v gostilnah: tudi „ponedeljkova“ bi
ne tako več. Zavedala bi se polagoma svoje
zaspanosti ter se te sčasoma tudi otresla.

Prihodnjo soboto priredi „Čitalnica“
društveni ples pri g. A. Mozetiču. Želeti
bi bilo, da se na ta ples povabijo ne le
društveniki, ampak tudi drugi mladeniči, da
se jih o tej priliki nagovori ter jim razjasni,
da tak ples je drugačnega pomena nego bode
fantovski naslednji dan. Razjasni naj se jim,
kako važnega pomena je „Čitalnica“ v Sol-
kanu, katera bode odslej gojila le omiko in
narodno zavest med mladino; da ne bode
zanemarjala več te svoje prve dolžnosti,
ampak da se je vzbudila iz dolgega spanja
ter hoče pokazati svoj preporod v najkrajšem
času. — Torej na svidenje pri plesu!

Iz Solkana.*) — Ker se dopisnik
predzadnje „Gorice“ v dopisu iz Solkana po-
seбно zaganja v mojo osebo, dovoljujem si
staviti mu par vprašanj s pojasnili, na katera
naj mi blagovolji odgovoriti ali pa moja po-
jasnila ovreči, a prosim, da bi se tudi pod-
pisal s polnim imenom, da se spoznava.

Odgovorite, g. dopisnik, kdo je branil
Vašim volilecem na volišče? Tu ste grdo la-
gali, a res je, da so pošiljali naše volilce
nazaj iz pi-arne, tako, da sem jih moral
osebno spremljati do komisarja, da jim je
bilo dovoljeno voliti.

Vprašam Vas, g. dopisnik, kedaj in komu
je delil g. Muha glasovnice za Tumovce? To
je še grša laž, ker iste sem delil jaz in z
menoj g. A. Makuc.

Vprašam, g. dopisnik, kedaj sem jaz
kričal „dol z klerikalci“? Ako mi na to ne
odgovorite in ne dokažete, vas imenujem ne-
sramnega lažnika...

Kar se pa tiče očitanja gledé moje
dedščine, skoraj ni vredno, da Vam odgo-
varjam, ker v tem vidijo že itak vsi, ki so
čitali dopis, Vašo podlo dušo. Dokler sem
bil v Vaši družbi, gospodje, takrat mi ni tega
nikdo očital. Do česa ste me vi spravili, veste
sami predobro, nečem Vam še s tem opisov-
vanjem zapirati sape. Spomnite se samo na
zadnje občinske volitve in vedeli boste za-
dosti. Spomnite se, kaj je rekel g. Pahor:
Midva sva vladala, vladava in bova
vladala, namreč z Dermastijem, recite pa
sedaj, gospod Pahor, recite, da vladate
sedaj, ko je Oblokar v naprednem in edino
pravem taborju. Ni Vam pomagala nobena
agitacija, ni Vam pomagalo, da ste pri vo-
litvah trkali ljudem iz rok naše listke ter
jim vsiljevali druge, in to celo v pisarni, ni
Vam pomagalo, da ste poslali po Franko-ta
v Gorico, da je vlačil kmete za rokave na
volišče ter jih prej dobro napojil, tudi Vam
ni pomagalo, da ste obljubljali cele hekto-
litre vina, propadli ste in Vaši volilci so sli
žejni domov. Toliko za danes, ker mi pri-
manjkuje časa; ako hočete, pa Vam pri-
hodnjič še drugače posvetim.

Janez Oblokar l. r.

Iz Vrtojbe. (Velika hudobija in
volitve.) — Ni čuda, da so zmagali vitezi
v črni suknji, ker so tako agitirali, da vsak
pobalin bi se kaj takega sramoval počenjati,
in to že en dan pred, ko se naših ni nikdo
ganil, je že letal kurat iz Bilj po Bukovici,
zakor že znano v „Soči“, a naš pa tu po
obeh občinah iz hiše v hišo, in še celó v
tako hišo je šel naš g. strc (oni — ki se
štejejo tako rahločutni in tenkovestni), da bi
se vsakemu naših gabilo, ali on se ni zgrazal,
marveč lomastil vprek, ne glede na položaj
ali škodo bližnjega, in čemu vse to? Da bi
poteptali dr. Tumo! Sram Vas bodi...
kajti nikdar nas ne prepričate, in to tudi
sami veste, da vitez „debela glava“ ne do-
seže nikdar dr. Tumi niti do péte. To ni
bahanje, ampak dar od Boga, s kojim se dr.
Tuma čisto nič ne ponša, ker po naši veri:
taki talenti so izjeme, in to pride od zgoraj!

Torej čemu vsilujete v državni zbor
manj zmožnega človeka? Radi vere — je
neumnost! Komu zabijati v glavo, ker tam v
državnem zboru ni nikak samostan, ampak
le razpravljanje, kako nam revežem pomagati,
in to vé Tuma najbolje.

Take podlosti bi se tudi ne poslužil
vsaki, kakor naš maziljen „strc“, da bi listke
napredne stranke iz rok trgal in svoje vsi-
loval, ali vse opominovanje ni nič izdalo.
Tudi naš klerikalni župan je tako tenkovesten,
da je čuvaju pri zaklenjenih vratih volilne

*) Za vsebino dopisa je odgovorno uredništvo
le toliko, kolikor zahteva zakon. Op. ured,

sobe zabičal rekoč: „Če tolča kateri naše
stranke, le odpri mu, a nasprotnikom
ne smeš!“ Tukaj se moram spomniti tudi
našega občinskega tajnika. Jezik za zobe
gospodine „Ključec“! Ne boste se masčevali
nad nikomur, ker niste še največji. Izrazili
Ste se dan po volitvi nekemu volilcu na-
predne stranke rekoč: „Pojdi sem! Si prosil
vsojila, da boš kopal vinograd? Naj ti dá
G., kojega si volil, od nas ne dobiš nič!“
Revček — revček, kaj boste pa vi dali, in
ko bi tudi dali. Čegavo?! Sram Vas bodi!
A na vprašanje nekega volilca napredne
stranke: Zakaj prezirajo dr. Tumo, je od-
govoril naš nunc: „Zato, ker so blatili v
„Soči“ nas.“ Joj, ta je lepa! Kot oni raz-
bojnik, ko so ga obsodili na vislice, ni hotel
priznati, da je sam to zaslužil, ampak je
klel sodnike, koji so le masina postave, ravno
tak je Vaš pisav izgovor!

Le premislite, kaj ste te dni v naši
občini zakrivali s Svojim nastopom? Kakšen
razkol je bil že pred, in kako ste ga zdaj
povisali! Ali ne veste, koliko naših ljudi je
moralo v Gradišče v zapor radi občinskih
volitev in dveh strank!? — — —

Mi smo hoteli narediti konec temu,
smo se zedinili in volili dva v Gor. in dva
v Dol. Vrtojbi, da bi se zedinili za vekomaj,
a Vi ste sedaj pa kar štiri stranke naredili, v
vsaki občini dve. Zato sramujte se in po-
sledice prisodite sebi!

Dalje tudi, koliko prokletstva, teptanja
Svojega vpliva ste isti dan provzročili. To
ste pač sami videli, in ravno zato smo mi
drugi dan odstopili, da je pohujšanje jenjalo,
kar pa Vam je čuda malo mar! To vemo.
A, vitez, po tej poti postati poslanec, s to-
likim prokletstvom, se zgraža lahko že na-
prej, predno nastopi pot, od večine ljudstva
prokleta!

Naj le gré na Dunaj za mežnarja in
vratarja, naše prokletstvo gre z njim!
Živel dr. Tuma, živel moč, na katerega vest
se zanašamo več kakor na 100 Gregorčičev.

Iz Bilj. — V nedeljo, dné 18. t. m.,
se je zignjal g. kurat Rojec v Biljah pri
sv. maši med pridigo z vsu silo v „Sočo“
in nje biljenske čitatelje, oziroma naročnike,
z besedami: „Kdo so oni, ki čitajo tisto
umazano, proketo, hudicevo „Sočo“? Ti vam
so sami preprijavci, preklinjavci, ponočnjaki,
zapravljavci, pijanci, ki ne hodijo v cerkev
k sv. maši, ne prijemajo sv. zakramentov, ne
molijo itd., in take hiše, kjer je prokleta hu-
diceva „Soča“, so nepostene.“ — Res, jako
lepe besede-kletvice iz posvečenih ust, go-
vorjene vprito nedolžnih otrok! Ali se pa
upa g. kurat biljenskim čitateljem in naroč-
nikom vse v cerkvi javno izgovorjene besede
dokazati? Ali so družine: Saunig, Nemec,
Soler, Vouk itd. nepostene?! Dokaze, do-
kaze, g. nunc, drugače Vas smatramo za ne-
sramnega obrekovalca, kateremu je le do
tega, da spodkoplje sedaj v resnem volilnem
boju ugled družin pri tukajšnjem ljudstvu!...
Pa, kako zna „farbati“! V pridigo je vpletel
tudi to-le: Lepa mlada g.čna novica je sta-
vila na dan poroke ženinu pogoj, da ga vzame
le pod tem pogojem, ako jej za trdno ob-
ljubi, da v njuno hišo ne bo izhajal nikak
liberalni časnik. — Gosp. nunc čita vsako
„Sočo“, torej mu gotovo tudi ta dopis ne
uide. Na svidenje!

Domače in razne novice.

Volilno gibanje. — V peti kuriji za
Šempolaj-Slivno zmagali napred-
njaki z 1 možem; v kmečkih občinah isto-
tako z 2 možema.

O porazu v Naklem nam pišejo iz
Brkinov: Narodno-napredna stranka je prop-
padla, ker so se zanesli na navadno zmago.
Ali to je bilo drugače. Ljudje se izgovarjajo,
da niso nič vedeli o volitvah, kar je tudi
razumljivo, ker županstvo je dalo samo na
desko razglas nabiti, ne da bi bilo dalo kaj
pred cerkvijo oklicati. Vatovski kaplan Krancić
je letal okoli 4 noči. Niti spati ni mogel in
kmalu bi si kolena polomil. Agitoval je
seveda le okoli takih, kateri se dajo ovliti,
zato tudi o volitvah prav za prav z njimi
nič govoril ni. Nabral jih je 44, kateri so
hodili za njim kakor ovc: za pastirjem.
Slepili so tudi z dobljeno podporo, ali mi
vemo, da zasluga za isto ne gre dr. Gre-
gorčiču, marveč sezanskemu okrajnemu gla-
varju dr. Laharnarju. Tako dopisnik. Ostanec
pač, žalibog, nespodobno, da prava mlačnost
je bila kriva, da v taki županiji, kakor je
Naklo, niso zmagali naprednjaki, v taki občini,
kjer ni tal za klerikalizem. Naklo naj bode
ostalim občinam, kjer še ni bilo volitev, v
svarilo, kako se ne sme postopati pri
volitvah!

V Srpenici zmagali naprednjaki,
1 mož v peti in 2 v četrti kuriji.

V Gabrijah pri Ajdovščini je zmagala narodno-napredna stranka v peti kuriji s 6 večine (1 volilni mož.) Udeležba je bila velikanška. Od 63 doslih volilcev je dobila naša stranka 33 glasov, klerikalna pa 27. V kuriji občinah je propadla naša stranka. Pri prvi ožji volitvi je zmagal klerikalec in pri drugi ožji volitvi ravno tako. Vse je bilo po koncu. Kaj takega ne pomnijo se v tamkajšnji občini. G. nunc je cel mesec v pridigah naganjal ljudi, da bi se udeležili volitve. Več volilcev je bilo izpuščenih, ker niso reklamovali pravočasno.

Iz Kanala smo dobili o izidu volitev v peti kuriji tak-le, brzjav: Naših 90 nasprotnih 4. Marijinočeljski kurat pripeljal je do pred mosta 50 ljudi, v trg pa je prišel sam pogledat; uvidevši, da je grozde prekliso, jih je odpeljal zopet domov. Zmagala torej narodno-napredna stranka s 4 volilnimi možmi.

O volitvah v Idrijskem smo dobili poročilo, da v peti kuriji je zmagala naša stranka (2 volilna moža) in istotako v kmečkih občinah (4 volilni možje).

Iz Kobarida smo dobili brzjavko, ki nam priča o naši sijajni zmagi v obeh kurijah (2 in 1 volilni mož).

O volitvah v Desklah nam poročajo: V ponedeljek se je vršila volitev volilnih mož pri nas. Udeležba pri volitvi je bila velikanška od obeh strani. Vršile so se v obeh kurijah dvakrat ožje volitve. Kurat Feltrin je razvijal nečuvno agitacijo. Žugal je ljudstvu celo, da kdor njega ne voli, napravi Božji rop, kar je neodpustljiv smrtni greh. Dalje je suntal volilce proti dr. Tumi, pripisovalje istemu vse zasluge za povišanje učiteljskih plač ter odsvetoval istega se voliti, da bi učiteljem plače še bolj ne povišali. (Mladi g. učitelj M. l. Tu vidite svoje prijatelje!)

Iz Bolca smo dobili brzjavko: Naprednjaki zmagali z 59 glasovi večine (5. kurija 4 in 4. kurija 1).

S Krasu smo dobili o volilnem gibanju se tako poročilo: V ponedeljek so volile na Krasu razven Nabrezine tudi županije Šempolaj, Slivno, Kopriva in Gabrovica. Povsod so izvoljeni volilni možje naše stranke, le v Gabrovici, zdi se, je za kmečke občine en klerikalec. — V torek so volile: Tomaj, Avber in Štjak. V Tomaju je prišlo baje celih 6 klerikalnih volilcev; naši izostali. Avber naš v obeh kurijah. — V Štjaku grozna borba. V obeh skupinah je prišlo ob veliki udeležbi do ožje volitve. V V. kuriji zmagala 2 klerikalca z dvema glasoma večine, v IV. pa 1 naš in 1 klerikalec.

V Lokvah na Krasu so izvolili v V. kuriji 2 in v četrti 3 naše pristase.

V Rodiku tam blizu pa enako v obeh skupinah 1 in 2 naša. — Pripominjamo, da ta županija je volila zadnjič klerikalnega kandidata.

V Ajdovščini so izvolili soglasno 1 naprednjaka v V. kuriji. — Drugače voli s trgi in mesti. — Središče ajdovskega okraja je torej tudi zvesto napredni zastavi. Pač krasno znamenje za našo prihodnost.

Na Žagi pri Bolcu so tudi zmagali naprednjaki v obeh skupinah (1 in 2 volilna moža). — Srpeniški nunc je hotel tudi tu zdražbo delati, ali vrli Žagari so ga po vrednosti odslovili. Tako je prav!

Kopriva in Gabrovica na Krasu volita skupaj v V. kuriji. Udeležba je bila ogromna; še nikdar taka. Izvoljena sta 2 naprednjaka. — Za IV. kurijo pa je izvoljen v Koprivi naprednjak; za kaj se odloči gabroviški volilec, ne vemo. Najpomembnejše pač naredi, da se pridruži v Sežani večini, ki bo napredna.

Iz Koritnice nam je došla brzjavka, da narodno-napredni kandidat je izvoljen soglasno. (Voli le v IV. kuriji 1 moža.)

V Šempasu je volila včeraj V. kurija. Zmagali, umevno, klerikalci.

V Križu so zmagali v obeh kurijah klerikalci.

Program narodno-napredne stranke. — Zdi se nam vredno danes, ko se „Gorica“ toliko zaganja v našo stranko, ponatisniti resolucije, sprejete dne 8. marca t. l. na zaupnem shode stranke. Iste se glase:

1. Vsestranski svobodni razvoj slovenskega ljudstva v duševnem in gmoletnem oziru.

2. Vsem stanovom se priznavajo enake pravice, pa tudi enake dolžnosti; zato se izključuje nadvladje kateregakoli stanu.

3. V verska in cerkvena vprašanja se stranka kratko ni malo ne vtika, obsoja pa profanacijo in zlorabo vere in cerkve v politične svrhe.

4. Svobodna šola in svobodno učiteljstvo katremu je zagotoviti po državi in deželi skladu primerno gmoletno podlago, da more skrbeti za potrebni ugled in vsestransko daljno izobraževanje.

5. Obžalovati je dosedanje popolno zanemarjanje našega posestnika od strani vseh poklicanih činiteljev, za' levati nujno povzdigo živinoreje in mlekarstva, vinarstva in sadjarstva, delovati na intenzivnejše gospodarstvo in odpreti domačim pridelkom stalen in ugodnejši trg.

6. Vsled posebnih političkih razmer v deželi se pokazuje čimdalje večja važnost trgovskega in obrtnega stanu za boljšo bodočnost vsega našega prebivalstva; zato treba posvetiti temu stanu največjo pozornost.

— Izključujejo se zadruge, ki služijo političnim svrham splošne klerikalne organizacije.

7. Pozdravljamo gibanje delavstva, želimo mu krepke organizacije, katero hočemo pospeševati.

8. a) Zahtevamo popolno enakopravnost in enakoveljavnost slovenske narodnosti in jezika v vseh državnih in avtonomnih uradih, v cerkvi, v soli in sploh v vsem javnem življenju.

l. V deželnem in državnem zboru ter v trgovinsko-obrtniški zbornici mora biti slovenska dvotrajinska večina primerno zastopana. — Izvede naj se splošna volilna pravica za trgovinsko in obrtniško zbornico in V. kurija za deželni zbor.

c) Državna uprava mora obrniti veliko več pozornosti na našo pokrajino ob italijanski meji, skrbeti za dobre prometne zveze po vsej deželi, za potrebne ceste in železnice, ki zvežejo mejo z osrčjem države, za uravnavo rek in hudournikov, za ureditev zdravstvenih razmer, v obče več brigati se za moralno in materialno povzdigo slovenskega ljudstva.

9. Narodno-napredna stranka na Goriskem bo iskala vedno najožjo dotiko z narodnimi strankami na Slovenskem, ne pustivši nikdar izpred oči vzajemnosti z vsemi slovanskimi narodi.

10. Stranka stoji na stališču narodne samouprave.

Te resolucije pač ne potrebujejo še posebnega komentara, marveč govoré same ob sebi dovolj jasno. Iste zavracajo ob enem najboljše vse tiste napade, katerih sta polna vsaka „Gorica“ in vsak „Prim. List“. V teh resolucijah je natanko določen delokrog naše stranke, ki obsega vsestransko stremljenje in delovanje našega ljudstva. Na podlagi teh resolucij deluje naša stranka in na podlagi istih bodo delovali tudi poslanci naše stranke, ako bodo izvoljeni.

Porotne obravnave. — Včeraj in predvčerajšnjem se je vršila porotna obravnava proti 32-letnemu Andreju Kralju iz Senadola v sežanskem okraju. Kralj je tat iz navade, ki je radi tatvin presedel v zaporu že 96 mesecev in je že trikrat pobegnil iz istega. Sodni dvor je bil sestavljen tako-le: Predsedoval je svetnik Schmarda, volanta sta bila svetnik Kuhačević in pristav dr. Šbis. Javni obtožitelj drž. pravd. nam. Jeglič, branitelj, odvetnik Nardini; zapisnikar Levpušček. Porotniki so bili vsi laške narodnosti. — Obtožnica navaja nebroj tatvin, ki jih je storil Kralj od junija 1898. naprej kakor sledi: V noči od 15. na 16. septembra 1890 je okradel Antona Bizjaka in njegovega sina iz Sonabora pri Vipavi; dne 4. decembra po noči je okradel Andreja Kebrar iz Bukovice; v isti noči je osrečil tudi hišo Vincenca Bratuza z dolgimi prsti. — Na prvi božični praznik je okradel Josipa Lukežiča in Karola Zorna z Vogerskega; v naslednji noči je udril v hišo Franceta Usaja v Vitovljah; tu so ga pa zasačili, ko je na polju v ukradeni kozici kahal ukradenokoš; prepeljali so ga v Trst, kjer je sedel do 14. januarja 1899; tega dne je, se-le prišedši iz zaporov, okradel Ivana Stepančiča v tržaškem Sv. Križu. Zatem so ga zaprli v Komnu; toda zopet je ušel iz zapore ter ob enem okradel erar za različne stvari v vrednosti 24 K. Zatem je našel pribežališče na Vogerskem, kjer je okradel: Antona Zizmund, Josipa Gorjan, Josipa Merljak, Marijo Petronč, Josipa Fornazarič in Andreja Marvina; v naslednji noči je kradel pri Mihaelu Mermolja in Andreju Gojčič v Vrtojbi; dne 2. junija po noči je vdrl skozi okno v hišo Jakoba Gonau v Gorici; potem je okradel Andreja Vižintin v Ruپی. Slednjit ga je zaprlo gorisko redarstvo dne 14. julija 1899; ker je imel venerično bolezen, so ga prepeljali v bolnišnico, iz katere je ubežal 8. septembra; pri tej priliki je vzel s seboj za spomin srajco in pokrivačo. Šel je v Italijo, kjer so ga 16. januarja t. l. ujeli v Benetkah, od koder so ga prepeljali v tuk. zapore. — Vzel je pri ponočnih hišnih posetih vse, kar mu je prišlo pod roko: obleko, tobak, halje, nože, vilice, dežnike, kokoši, kozice, harmoniko, črevlje, gnjati, salame, maslo, riž itd. — Zaslišanih je bilo 39 prič. — Obsojen je na osem let težke ječe.

Izločitev Koprive in Štjaka iz okraja komenske sodnije. — „Wiener Zeitung“ priobčuje: Temeljem zakona z dne 11. julija 1868. drž. zak. št. 59. se izločujeta iz ozemlja okraj. sodnije komenske krajni občini Kopriva in Štjak ter pridružujeta okrajni sodniji v Sežani. Ta naredba stopi v veljavo dne 1. marca 1901. Ločnik, kojega so hoteli naši lahoni priklopiti gradiščanskemu političnemu okraju, ostane pod Gorico, ker dotična predloga dež. zbora goriskega ni dobila najvišjega potrdila.

„Soča“ in duhovščina. — Tako se glasi naslov članka, kateri je zagrešila pobožna in verna „Gorica“ v svoji zadnji številki. V članku hočejo dokazovati tisto laž, da naprednjaki so brezverci, trde, da je popolnoma resnica, da je delovanje „liberalcev“ popolnoma v protislovju z navodili krščanske vere, potem pa vzame v zaščit duhovščino, katero mi „krcamo“. „Gorica“ ne more dokazati, da naprednjaki so brezverci, ker sama dobro ve, da taka trditev je le nesramna laž, kar se pa tiče tistih vzorodovnikov, katere smo mi krcali v „Soči“, vprašamo pobožno „Gorico“, kdo pa je bil izval take vrste pisavo? Ali ne „Gorica“ sama? Ali se ne spominjate, gosp. vitez dr. Gregorčič, kako je hotela Vaša „Gorica“ z

ostudnim obrekovanjem in lažmi kar čez noč strmoglaviti dva moža-delavca, kaj vse je pisala, lagala, podtikala, kako so začeli politikujoči nunci za njo zlorabljeni naše cerkve v politične svrhe, kako se je začel boj za duhovniški, primat z Gregorčičem na čelu, v deželi, itd.?! Gosp. vitez! Ali veste, da Vaša „Gorica“ je izzvala pisavo „Soča“ proti nekaterim vzor-duhovnikom, ali pisali smo šele takrat, ko ste Vi oblatili naše moze, ko je začelo zlorabljenje cerkve in vere. Takrat pa smo se čutili primorane, pokazati, kaki da so tisti, ki devajo vse druge ljudi v nič, ki hočejo sami gospodovati nad njimi! Povedali smo... kar ste iskali, to ste našli!

Tudi ta se je oglašil. — V Pliskovici na Krasu živi nunc, tisti slavnoznani Perinčič, kateri je bil dal svoj čas snov za najimenitnejši del v „Tutti frutti“. Ta „očka Korlek“ se tudi oglašja na prižnici vsako nedeljo, kako da se ima voliti, da volitve morajo biti na verski podlagi, da posebno sedaj to oni prosijo, ker je tolikaj viharni čas zanje. Očka Korle na verski podlagi! To je res imenitno! Vse njegovo delovanje doslej je bilo na verski podlagi, vse, zlasti tista sloveča pisma, in na verski podlagi je bilo vse, kar stoji z njimi v zvezi. Ti presneta „podlaga“!?! Tak mož, ki bi moral pač molčati ter biti zadovoljen, da sploh se sme opravljati službo svečenika, se tudi vtika v volitve na prižnici. Za take agitatorje moramo kardinalu le čestitati! Morda si očka Korle pridobi pri volitvah zadnja odvezo, da more od kraja pričeti s „podlagami“, ki pa imajo z vero malo opraviti!

Nepotrjen zakon. — Zakon o najemniškem krajcarju, o katerem se je razpravljalo v zadnjem deželnozbornem zasedanju, ni dobil najvišjega potrdila. Najemniški krajcar naj bi bil paralizoval izgubo, katero ima dežela s šolskimi dokladami, toda kakor rečeno, vlada je predlogo odbila, pač pa potrdila zakon o šolskih dokladah; enako je vlada odbila vlogo, s kojo je dež. zbor prosil za donesek 100.000 K k šolskemu zakladu.

V vsakem predalu dr. Tuma. — V vsakem predalu „Gorice“ tliči dr. Tuma. Na prvi strani, v dopisih in med domačimi vestmi dobiš dosledno zapisano ime dr. Tuma, katerega obirajo kakor gladne podgane od vseh strani. Na prvi strani je koristolovec in črn sebičnej, med domačimi vestmi pa pripoveduje, da dela, „kakor mu kaže“, samo da doseže „politični preobrat“. Poleg vsega drugega se je popela zadnja „Gorica“ posebno do tega, da hoče slikati dr. Tuma kot neprijatelja učiteljstva. Neka duša, ki je bila med izletniki „Citralnice“ v St. Maver pred par leti, si je „zapomnila“ besede dr. Tume, katere je zapisala, kakor bi jih čula danes, češ, tako in tako je govoril doslovno. Pravi, da dr. Tuma se je izrekel za to, da učiteljstvo ni vredno, da bi dobivalo večjo plačo itd. Prvič je jako dvomljivo, da bi si bil tisti „mož“-izletnik tako dobro zapomnil besede dr. Tume, da jih sedaj po preteku par let doslovno cituje, drugič pa gg. učitelji sedaj, ko so pojmi razjašnjeni, sami dobro vedo, kje imajo iskati zaslonbe in uresnitelja njihovih teženj. Pojmi so se zbitrili in z vsemi izmišljotami ne opravite nič več. Narodno-napredna stranka hoče upoštevati in se potezati za težnje učiteljstva, kakor jih sami občutijo ter kakor sami žele, da se preinačijo, pa se zaletavajta, kakor hočete v nas in v napredno učiteljstvo. Če katerega, pripomore naša stranka v prvi vrsti s prizadevanjem učiteljstva samega istemu do one veljave, katere nam priteče, katere pa nima baš vsled dosedanje pri nas do zadnjih časov merodajne farovške politike! Gospodje pri „Gorici“, namesto da podtikajo, naj rajši premišlujejo, kako sovražna naravnost je njihova stranka, z dr. Gregorčičem na čelu, učiteljstvu, kako je hujskala pred dvema letoma prav ona „Soča“ proti učiteljstvu, in kako današnji dan nesramno denuncira učiteljstvo po „Gorici“ in „Prim. Listu“! Gospoda, tam premišlujte, tam pometajte!...

Po nesreči ranil. — V Ločniku je kupoval Fr. Fornasari od nekega zidarja revolver. Ker ni hotel kupiti mačke v žakliju, ga je preje poskusil in ustrelil iz njega. Kroglja je po nesreči zadela 54-letnega zidarja Kosa, ki je bil v sobi, v koji se je sklepala kupčija, in ga ranila v desno nogo. Kosa so pripeljali v tuk. bolnišnico, kjer so mu vzeli iz noge kroglo.

Ne mara več za béro. — Opetovano smo grajali osekkega vikarja Knavsca, danes pa moramo nekaj zabilježiti, kar kaže, da se mož utegne s časom le še poboljšati. Propovedoval je, da za volitve, ki se vršile včeraj, da znamenje veliki zvoni v Oseku, kedaj da prično volitve volilnih mož v Šempasu. Vsak mora priti na zbiralističe, kdor pa ne pride, tisti naj ga nikdar ne pričakuje več v hišo na béro. Sicer je zvonežje v namen volitev nova zloraba cerkve, ali zadnji pristavek, da ga ne bo več na béro, kaže vendarle, da se mož poboljša, namreč da pusti naprednjake na miru ter ga ne bo več v hišo po béro. Zalovali ne bodo radi tega, upajo le, da g. vikar bo tudi držal besedo ter opusti béro pri vseh naprednjakih, katere sedaj na prižnicah in na shodih preklinja in pošilja v pekel. Bomo videli, če ob novi béri ne pozabi gospod vikar na svojo obljubo!

Društvo slovenskih veleposessnikov poknežene grofovine Gorisko-Gradiščanske sklicuje volilni shod dne 3. dec. (na trg sv.

Andreja) ob 11. uri dopoldne v prostorih goriske „Citralnice“. Razgovarjalo se bo o prihodnjih državnozbornih volitvah.

Slavnim županstvom. — Ker nam nekatera županstva še niso vrnila vprašalnih pol za prih. „Kažipot“, uljudno prosimo, da storé to v najkrajšem času, ker je „Kažipot“ že v tisku. Prosimo!

V službo se takoj sprejme kočijaz in konjski hlapec. Plača dobra. Kdor bi hotel vstopiti v jedno omenjenih služb, naj se oglasi v našem upravnistvu v Gosposki ulici št. 11., sprejel bi se tudi v službo mladenič, star 14 do 18 let, ki se hoče izvežbati za kočijaza.

Razgled po svetu.

Volilno gibanje v Istri. — Nikjer drugje se ne prireja toliko shodov, kakor v Istri in v tržaški okolici; samo preteklo nedeljo jih je bilo 7, in sicer v Vetvi, v Zbandaju, Sv. Ivanu, Kastelirju, Poljanah, Pomurju in pri sv. Barbari. Da zamorejso prirediti na jeden dan toliko shodov, se je zahvaliti dejstvu, da ima polit. društvo „Edinost“ mnogo izvrstnih govornikov, ki sledijo zmeraj z veseljem in navdušenjem pozivom od strani društva in prebivalstva.

Carjeva bolezen. — Čim prihajajo iz Petrograda ugodna poročila o bolnem carju, smatrajo v Kopenhagenu, kjer bivajo udje carjeve hiše, bolezen za zelo opasno; brzjavke, došle tjakaj, pravijo, da se je bati za carja; oficijelne brzjavke najbrže prikrivajo nevaren značaj bolezni. — Poročilo o zdravstvenem stanju carjevem z dne 20. t. n. pravi, da je car slabo spal in da se je močno potil; vročine ima 99 stopinj; žila mu bije 80 krat v minuti; ob jednom se zagotavlja, da so poročila, ki so se raztrosila po svetu o resnem stanju carjevem, popolnoma neutemeljena.

Kruger. — Iz Prage so poslali občinskemu svetu v Parizu posebno adresu s prav mnogostevilnimi podpisi, namenjeno za Krugerja. Kruger je dospel menda danes v Marseille. Jutri pojde v Pariz.

Doseženo je! — Zaradi razžaljenja veličanstva je bilo obsojenih na Nemskem v letih 1888–90 514, v l. 1891–93 517, v l. 1894–96 594, v l. 1897–99 437 oseb. Zaradi zločinov in pregreškov proti državi, veri in vnanjemu redu pa je bilo obsojenih v l. 1888–90 36.955, v l. 1891–93 40.168, v l. 1894–96 45.429, v l. 1897–99 47.582 oseb.

Dogodki na Kitajskem. — Amerikanski poslanik v Pekingju, Conger, je dobil od svoje vlade pooblastilo, da odloči sam, katere kazni bi bile primerne za kitajske uradnike. — „Novoje Vremja“ javlja iz Vladivostoka z dne 15. t. m.: Kitajci so na južni progi mandžurske železnice razrušili železnico in brzjav 300 vrst daleč. Vsa poslopja postaj so sežgali ter uničili mnogo strojev in vozov. Škoda znaša okolu 10 milijonov rubljev. — Glasom uradnih kitajskih poročil so zavezniki vzeli dve soteski, ki vodita iz pokrajine Čili v Šansi. — Grof Waldersee je izdal uradno izjavo, da je ustavil plenjenje ter napravil v pokrajini Čili zopet mir; Rusi so mu izročili šangajsko železnico. — Princa Tuana in Čvanga pošljejo v prognanstvo samo v Mukden; ne bosta pa obsojena v ječo, niti ne izgubita svojega čina. — Francoske čete so osvobodile francoske misijonarje, ki so jih oblegali boksarji v Ken-Sin-Fu. — Grof Waldersee poroča, da je odposlal čez Sackiatien, do 25 km vzhodno od Pekinga, oddelek vojakov, obstoječ iz dveh stotnj, iz konjenišva in topničarstva. — Ravnatelj carinskih uradov v Pekingju, sir Hart, javlja, da propade kitajska trgovina popolnoma, ako bo trajala kriza še mnogo časa. Carinski dohodki v mesecu avgustu so bili za 850.000 taelov manjši od avgusta 1899.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je vročila vsem svojim podružnicam o slovenski zemlji naslednji poziv. Priobčujemo ga — ker je dolžnost vsakega Slovenca, da podpira to neobhodno potrebno družbo — pobesedno tudi mi.

Pridne hčerke so materi veselje in podpora. Razkrojene po svetu bivajo z materjo v tesni zvezi. Raduje se mati, ako čuje o njih, da se lepo razcvitajo in krepko razvijajo. Kadar je pa v potrebi, sme se zanašati na njihovo pomoč.

Taka mati je družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani; hčerke so ji podružnice, razkrojene po vsem slovenskem ozemlju.

Družba sv. Cirila in Metoda želi ostati v dobrih in hudih dnevih in najožji dotiki s svojimi podružnicami. Dva vzroka jo nagibata, da danes prav vsem podružnicam pošilja pričujoče pismo, pričakuje pa tudi prav od vseh ugodnega odgovora. Pri vzrok je — povejmo kar naravnost — potreba, iz katere jo more rešiti le vsestranska krepka podpora. Drugi vzrok pa je ta, da namerava po novem letu izdati „Vestnik“, v katerem bi rada svetu pokazala svoje ljube hčerke, vse svoje podružnice brez izjeme lepo opravljene in dobro urejene.

I. Ne govorili bi resnice, ko bi tožili, da pojava zanimanje za družbo sv. Cirila in Metoda. Marsikatero koristno društvo je zamrlo, ker je prvotni ogenj navdušenja zanje

prehitro ugasnil; za družbo sv. Cirila in Metoda pa po 15-letnem obdobju se vedno gori mnogo mnogo blagih src, napolnjenih z ljubeznijo do milega slovenskega naroda in do nedolžne mladine.

Vzrok, da je družba sv. Cirila in Metoda prisla v zadrego in je prisiljena prositi svojih podružnic nujne in vsestranske podpore, ni toliko pojemanje njenih dohodkov, ampak v večji meri rast njenih neogibnih potrebnih stroškov. Njeni zavodi se namreč množe in tako se širi njen delokrog. To je znamenje, da družba ne umira, ampak živi in krepko živi, če tudi deluje brez hrupa in bolj na tišem. Ustanovljene zavode mora družba vzdrževati — da bi se opustili, kaj bi rekli Slovenci! — A težko je tudi odboru glavne družbe neugodno reševati toliko nujnih in dobro podprtih prošelj za razširjevanje že obstoječih sol (n. pr. enorazrednice na Muti v dvo ali trirazrednice), za zboljšanje tu in tam premajhnih ali sicer neugodnih šolskih prostorov in za razne druge podpore, ki vse merijo na otelje slovenske dece, ki se potaplja v nemški in italijanski povodnji. In vendar je moral odbor v svoji zadnji seji dne 11. oktobra t. l. krvavečim srcem odbiti mnogo takih prošelj, ker je blagajnik izkazal za to leto že dosedaj 2669 kron primanjkljaja, ta pomanjkljaj pa se do konca leta še znatno povikša, ako se ne pomnože prispevki v teh poslednjih dveh mesecih letošnjega leta.

Izredni večji darovi, kakor volila, številnejše pokroviteljine i. dr. bi sicer družbi uprav sedaj jako dobro došli. A na izrednosti se nikdo ne more zanašati.

Družbi najzanesljivejša opora so redno delujoče podružnice. Prav mnogo jih je, ki leto za letom vestno pobirajo in glavni družbi pošiljajo doneske svojih udov, sklicujejo shode, snujejo poučne ali zabavne sestanke, imajo lepo urejeno in delatno natačnino, pridobivajo novih udov in o svojem delovanju pravočasno obveščajo odbor glavne družbe. Vsem tem se glavni odbor iskreno zahvaljuje in jih stavi drugim podružnicam v izglede.

Nekaj podružnic pa je v svojem poslovanju nekoliko zastalo. Nekatere že dalje časa niso pobrale letnih doneskov od svojih udov, druge ne sklicujejo zborov, ne obnavljajo o pravem času svojega načelnstva in ničesar ne poročajo glavnemu odboru. Vse to je lahko razumljivo iz raznih okoliščin. Slovenci imamo mnogo narodnega davka in dela, da včasih ne moremo vseniti kaj. Zato noče glavni odbor družbe sv. Cirila in Metoda nikomur očitati premajhne pozrlivostnosti ali delavnosti. Prosi pa vse rodoljube in zlasti svoje podružnice, naj kaj zbera vse moči, da družbi, ki je danes na več krajih pogoj našega narodnega obstanka, v sedanjih potrebah priložne na pomoč.

Marsikateri ud ene ali druge podružnice bi rad vplačal svoj letni prispevek, ko bi ga kdo v pravem času opomnil, marsikdo bi se v družbo vpisal, ko bi ga kdo nagovoril, ali ko bi bila v njegovi bližini kaka delatna podružnica. — Zato prosimo vse podružnice, naj v tem dvojnem smislu poživijo svoje delovanje, da namreč pobero kolikor mogoče tudi zastale doneske svojih udov, in da skušajo pridobiti kar največ novih družabnikov. — Nekatere podružnice pošiljajo vsako leto v primernem času kaknega zanesljivega slā s plačilnimi listki (pobotnicami) do vseh svojih udov, da pobere letne doneske. Ko pošlje blagajnik nabrane prispevke glavni družbi, očiteje troške za takega pobiralca. To postopanje popolnoma odobravamo — menda je do mala najshodnejše; tudi je priporočamo povsod, kjer ne morejo člani naših podružničnih odborov do družbenic ali družbenikov.

(Konec prihodnjice.)

Fran Wilhelmov
odvajajoči čaj
od
Frana Wilhelma
lekarnarja v Neunkirchen
(Spodnje Avstrijsko)
dobiva se v vseh lekarnah. Zavoj stane
2 kroni av. velj.

Glasovir

v jako dobrem stanu, skoro nov, lepo vglāsen, je na prodaj. — Naslov povē naše upravnitstvo.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

VELIKA ZALOGA
ŠIVALNIH STROJEV IN DVOKOLES
SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1
mehanična delavnica v Nunski ulici št. 16.

Brez konkurence!

Cene so od gl. 90 naprej.
Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem urani
SAUNIG & DEKLEVA.

C. kr. vsakteremu
privilegirani koj razum-
kroji, ljiivi krojiti.
Kar napove iz knjige tabelna mera, to izpolni
vsake velikosti in mode.

MARTIN POVERAJ

v Gorici,

civilni in vojaški krojač,
z zalogo najfinjšega blaga.

Edino na Travniku št. 22. I. nadstropje.

Ima svojo izborna zalogo vsake vrste blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono.

Velika izbér:

zavratnice in ovratnikov, gotovega perila in srajce
Jäger ter vseh drugih k oblekam spadajočih priprav za vsaki stan po najnižji ceni.

Sprejemajo se naročila za izdelov. raznih oblek jaket, pelegrin, dežnih plaščev, tudi za dame,
po najnovejši modi.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senz), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mīlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je Trgovska obrtna zadruga.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče niračskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjlce. — Rožni vencl. — Mašne knjžlice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 8

Vinarsko in sadjarsko društvo

za Brda

v Gorici

se pripo-

roča za-

sebnikom

krčmarjem

in drugim.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin.

Desertna vina.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej. Uzorce vin pošilja na zahtevo.

Sedež društva je v Gorici: ulica Barzellini št. 20.

Podružna klet: ulica Torrente št. 6.

KAVA

DRUŽBE

SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJANI

Ivarina je najboljša cikorija.

ZALOGA

PRI

IV. JEBAČINU

V LJUBLJANI.

Genjena gospodinja!

Ne dajte si usiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej kavi, to je cikorija ali: „Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani!“

Dobliva se povsod!

Glavna zaloga pri: IVANU JEBAČINU v Ljubljani.

Svojo zahvalo

izrekava prav toplo vsem, nama naklonjenim poznanim in nepoznanim p. n. odjemalcem, zlasti pa velespoštovanemu ženstvu, katero zahteva s tako odločnostjo po vseh prodajalnicah najine testenine.

Z vsem spoštovanjem

Žnidaršič & Valenčič.

II. Bistrica, oktober 1900.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

sklepa

zavarovanja na smrt in na doživetje, doto otrokom, pekojnine in različna zavarovanja.

25-letni mož zagotovi proti četrtletni zavarovalnini K 6-42 zaostalim svojim K 1000—, plačlino takoj po njegovi smrti ali pri doživetju 60. leta. Po petletnem plačevanju zmanjšuje se zavarovalnina za dividendo.

Najugodnejši pogoji. — Ves dobiček pripada članom.

V poslednjih letih je bilo izplačano 10 odstotkov zavarovalnine.

Izplačana dividenda	K 716.541-28
Reserve in fondi	K 20.579.494-88
Dosedanja izplačila	K 62.922.942-86

Pojasnita in tarife radovoljno pošilja

generalno ravnateljstvo banke „SLAVIJE“ v Pragi

na Havličkovem trgu,

kakor tudi nje generalni zastop v Ljubljani.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konce Raštelja št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7, v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peč, cavi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Špilalsko ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurznim izgubl.

Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjžice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2% nam obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menic najkulantneje.

Borzna naročila.